

Shrnutí příspěvků a diskuse

Vztah vysokých škol a jejich absolventů (komunikace s nimi)

Spolupráce s absolventy patří ke klíčovým momentům práce každé vysoké školy. Absolventi plní vysokým školám úlohu zpětné vazby, reflektující požadavky praxe. Absolventi jsou jednou z reflexí potvrzujících praktičnost či nepraktičnost školní výuky. Chrání školu před tzv. syndromem vyhoření. Kladný vztah absolventů ke škole je ovšem důležitý i z jiného aspektu – zakládá prestiž školy, její image, její vnitřní kulturu. Škola, která si v absolventech neváží své historie, si stěží může vážit své současnosti.

Byly navrženy některé způsoby, jimiž může škola se svými absolventy komunikovat. Z hlediska zpětné reflexe studijního programu byly doporučeny zejména metody sociologického průzkumu (co jim škola dala, v čem by od ní očekávali víc, na co je při vstupu do praxe připravila či nepřipravila, byli by ochotni či toužili by tutéž školu a tentýž obor studovat i dnes?) či různých konzultačních a poradenských klubů. Z hlediska vnitřní kultury školy se pak jeví vhodným provokovat a inspirovat vznik absolventských spolků, ať již virtuálních či skutečných. Je také dobré přemýšlet o různých doplňkových akcích - kulturních setkáních absolventů, veřejných dnech otevřených dveří apod.

Problematika trojstupňového členění vysokoškolského studia – Diverzifikace a náročnost. Do jaké míry jej reflektují zaměstnavatelé?

Diverzifikace vysokoškolského studia je přínosná neboť podporuje celosvětový trend zapojování stále většího procenta populace do terciárního vzdělávání. Je však rovněž zřejmé, že dosud není zcela jasno, jak přesně zejména členění na obor bakalářský a magisterský provádět a jakým způsobem restrukturalizovat studijní programy takovým způsobem, aby bakalářský studijní program měl hodnotu plnohodnotného studijního programu a nebyl pouze v určité fázi přerušeným programem magisterským. K tomu je kromě vnitřní restrukturalizace studijního programu nutné, aby jej jako takový začali vnímat zaměstnavatelé a širší veřejnost. V tomto smyslu je třeba stále provádět osvětu jak vzhledem budoucím adeptům vysokoškolského studia, tak směrem k širší odborné veřejnosti.

Bylo též diskutováno, zda vysoké úrovně špiček českého studentstva není dosaženo za cenu vysoké náročnosti a uzavřenosti některých studijních oborů (viz vysokou propadavost studentstva, již delší dobu diskutovaný problém českého vysokého školství, související dle některých odborníků s jeho nedostatečnou diverzifikací).

Teorie a praxe – co vysoká škola naučí absolventa versus co je od něj v praxi požadováno (kde odhaluje praxe největší manka výuky):

Zaměstnavatelé i zástupci škol se shodli na tom, že největší manka většiny českých vysokoškolských absolventů leží v těchto oblastech:

- znalost cizích jazyků
- schopnost pracovat s moderními komunikačními technologiemi
- schopnost prezentovat a obhájit svou práci
- schopnost týmové spolupráce jakož i interpersonální komunikace vůbec
- schopnost sebeprosazení
- flexibilita a schopnost reagovat na změněné podmínky

Na druhé straně je však zjevné, že český absolvent je vybaven značnou sumou odborných vědomostí, které jsou v některých případech nadstandardní i v mezinárodním kontextu. Problémem je však naučené a zvládnuté aplikovat a prezentovat.

Zaměstnavatelé silně zdůraznili potřebu odborné praxe, jež je dnes jedním z klíčových předpokladů pro přijetí absolventa do pracovního procesu. Zároveň vyjádřili ochotu na této praxi se školami spolupracovat. Z diskuse však také vyplynulo, že ne ve všech oborech existují podobné možnosti – firmy často nemají o odbornou praxi studentů zájem.

Významnou otázkou je také, do jaké míry je třeba stimulovat motivaci studentů k cílevědomému sebevzdělávání a do jaké míry by byli studenti přijmout zvýšenou náročnost v již zmíněných problémových oblastech.